

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821200761
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7821200761.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu Slovenská republika konajúca v zastúpení správcom LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zastúpeného JUDr. Pavol Halaj, advokát so sídlom Námestie slobody 2, 050 01 Revúca, IČO: 37 893 726, proti žalovanej P. L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. X,Xem.XXa, X., XX XX, Maďarská republika, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.4.2021 č.k. 9C/9/2021-93

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením uvedeným v záhlaví zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania vo veci samej, ktorým žalobca žiadal, aby súd zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v katastri nehnuteľností pre okres Rožňava, obec Gemerská Panica, katastrálne územie Gemerská Panica:

a) na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra „E“ parcelné číslo 906, trvalý trávny porast, o výmere 2823 m², parcelné číslo 907, trvalý trávny porast, o výmere 121 m², parcelné číslo 908, trvalý trávny porast, o výmere 666 m², parcelné číslo 909/1, trvalý trávny porast, o výmere 2538 m², parcelné číslo 910/1, lesný pozemok, o výmere 231 924 m²,

b) na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra „E“ parcelné číslo 913/2, lesný pozemok, o výmere 869 513 m², parcelné číslo 914, orná pôda, o výmere 57 872 m², a to najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať a ani iným spôsobom scudziť, zaťažiť tieto nehnuteľnosti záložným právom, zriadiť k nim právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ani iným spôsobom ich zaťažiť, tieto nehnuteľnosti sama užívať, prenajať ich, dať ich do výpožičky a ani iným spôsobom ich prenechať do užívania tretím osobám, vykonávať k týmto nehnuteľnostiam práva vlastníka poľovných pozemkov podľa zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ani splnomocniť na výkon týchto práv tretie osoby, na týchto nehnuteľnostiach realizovať rubnú úmyselnú ťažbu podľa § 22 ods. 2. písm. a) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch, ani umožniť realizáciu rubnej úmyselnej ťažby tretím osobám, až do právoplatného skončenia vo veci samej.

2. Žalobca tvrdil, že je vlastníkom dotknutých nehnuteľností na základe Nariadenia Slovenskej národnej rady č. 52/1945 Sb. n. SNR zo dňa 06. júna 1945, ktorým sa zrušujú nadobudnutia nehnuteľností, spadajúcich pod československú pozemkovú reformu, ktoré sa uskutočnili na území dočasne okupovanom maďarským štátom a na základe konfiškácie majetku právnej predchodkyne žalovanej podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. n. SNR zo dňa 23. augusta 1945 o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa. Poukázal na to, že správu nehnuteľného lesného majetku vo

vlastníctve štátu vykonávajú LESY š.p. na základe § 50 ods. 6 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktorý podnik je aj obhospodarovateľom sporných pozemkov v súlade so schváleným Programom starostlivosti o les. Žalobca uviedol, že pôvodne boli nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke (pkvl) č. 493 a č. 494 k.ú. Gemerská Parnica ako vlastníctvo László Hevessy a dr. Hervay Istvánne rod. Erzsébet Bárczay, a podliehali záborovému zákonu č. 215/1919 Zb. o zabratí veľkého pozemkového vlastníctva. Poznámka o zábore bola vpísaná na pkvl. č. 493, a pokiaľ nie je zapísaná aj na pkvl č. 494, nemá to za následok, aby k zabratiu nedošlo. Vlastnícke právo štátu odvodzoval tiež od nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. SNR zo dňa 23. augusta 1945 o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa a rozhodnutia Predsedníctva SNR 9003/IV/1946 zo dňa 11. 6. 1946, ktorým bolo rozhodnuté, že Alžbet Hervay, r. Bárcay nar. 1899 je potrebné považovať za osobu maďarskej národnosti podľa písm. b/ ods. § 1 Nariadenia SNR č. 104/1945 Sb, na základe ktorého rozhodnutia majetok jej patriaci sa považuje za skonfiškovaný ku dňu 1.3.1945. K nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX O..Ú.. L. F. boli ako podieloví spoluvlastníci v podiele 1/2 evidovaní D. M. Y. Y. H.. W. (P..Š.), na LV č. XXX bola ako vlastníčka evidovaná M. Y. H.. W. (P.. Š.) v celosti, ku vlastníkom bola poznamenaná správa všetkých nehnuteľností Slovenským pozemkovým fondom. Titulom dedičského rozhodnutia 2D/133/2018 bola na podiely Y. H.. W. A. D.. XXX Y. Č..XXX zapísané vlastnícke právo žalovanej. Následne začali správcu lesných pozemkov kontaktovať subjekty vystupujúce ako zástupcovia žalovanej so žiadosťou o vydanie pozemkov resp. osoby prezentujúce záujem o kúpu pozemkov od žalovanej, ktorá im ich ponúkala na predaj. Tretie osoby boli informované, že nehnuteľnosti sú vlastníctvom štátu, žalovaná ich nadobudla v rozpore so zákonom, a bola vyzvaná na zosúladenie právneho a skutočného stavu, k čomu nepristúpila.

3. Potrebu neodkladnej úpravy právnych pomerov žalobca odôvodňoval tým, žalovaná odmieta zosúladiť skutočný stav so stavom v katastri nehnuteľností, t. j. znemožňuje zápis žalobkyne ako vlastníčky dotknutých nehnuteľností a zároveň odmieta dobrovoľne prevziať na seba záväzok, že dotknuté nehnuteľnosti nescudzí do času, kedy medzi stranami sporu nedôjde k mimosúdnej dohode, resp. k právoplatnému rozhodnutiu súdu o určení vlastníckeho práva, pričom prostredníctvom svojich právnych zástupcov deklaruje, že jej nič nebráni dotknuté nehnuteľnosti predať a zároveň žiada od štátneho podniku LESY Slovenskej republiky odplatu za užívanie týchto nehnuteľností, existuje dôvodná obava, že žalovaná môže svoje vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam previesť na inú osobu, resp. môže tieto nehnuteľnosti zatažiť záložným právom, alebo vecným bremenom. Existuje i obava, že žalovaná sa ujme užívania dotknutých lesných nehnuteľností na základe návrhu na zápis zmeny obhospodarovateľa lesa v evidencii obhospodarovateľov vedenej podľa § 4 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch., po ktorom zápise by žalovanej mohol byť vydaný program starostlivosti o les a táto by mohla na dotknutých nehnuteľnostiach realizovať ťažbu drevnej hmoty.

4. Súd prvej inštancie citoval § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, Civilného sporového poriadku (CSP) poukazujúc na teoretické východiská v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia uvádzajúc, že súd musí mať osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, musí byť zrejmé, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené, a zásah do práv dotknutej strany sporu musí byť primeraný osvedčenému porušeniu práv a právom chránených záujmov. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov (výpis z pkvl č. 493 a č. 494 k. ú. Gemerská Panica, úradný preklad výpisu z pkvl. č. 493 a č. 494 k. ú. Gemerská Panica, rozhodnutie predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 9006/IV/1946 zo dňa 11. júna 1946 o konfiškácii, list Úradu Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 9006/IV/1946 zo dňa 18. júna 1946 adresovaný Povereníctvu pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu v Bratislave, výpis z pkvl. č. 1 a č. 366 k. ú. Barca, výpis z listu vlastníctva č. XXX O.. Ú.. L. F. zo dňa 21.05.2019, zo dňa 27.05.2019, zo dňa 22.06.2019 a zo dňa 23.03.2021, výpis z listu vlastníctva č. XXX O.. Ú.. L. F. zo dňa 09.10.2017, zo dňa 22.06.2019 a zo dňa 23.03.2021, uznesenie sp. zn. 2D/133/2018, program starostlivosti o les na roky 2017 až 2026 druhá časť, lesný celok Stárňa spolu s grafickým znázornením E KN parciel a listiny preukazujúce komunikáciu medzi Lesmi Slovenskej republiky a zástupcami žalovanej), predpokladov nadobudnutia vlastníctva štátom podľa nariadenia SNR č. 52/1945 Sb. a nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. došiel k záveru, že neboli splnené predpoklady neodkladnej úpravy právnych pomerov, lebo žalobca nepreukázal nadobudnutie vlastníctva štátu.

5. Súd uviedol, že podľa § 1 nariadenia č. 52/1945 Sb. n. SNR sa obnovoval právny stav nadobúdania nehnuteľností platných ku dňu 1. novembri 1938, nakoľko všetky nadobudnuté nehnuteľnosti, ktoré sa uskutočnili po 1. novembri 1938 na území dočasne okupovanom maďarským štátom, dňom

nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia boli zrušené. Podľa § 2 ods. 1 citovaného nariadenia, vlastníci, držiteľia a iní užívatelia nehnuteľností (ich zástupcovia) uvedení v § 1 sú povinní ohlásiť a náležitým spôsobom preukázať (prídelová listina, kúpnopredajná smluva, dedičské svedectvo a pod.) svoje práva v každom prípade u národných výborov, prípadne orgánov ustanovených podľa § 6 nariadenia Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 26/1945 Sb. n. SNR, v obvode ktorých nehnuteľnosť leží a to v prepadnej lehote do 30. septembra 1945, inak nehnuteľnosť stáva sa vlastníctvom štátu a použije sa pre ciele pozemkovej reformy. Poznámka „Zábor“ na pkvl. č. 493 na liste A a poznámka pod B 2 bola vymazaná pod radovým číslom B 5. Pod B 6 a 7 bolo zapísané dňa 17. júna 1941 vlastnícke právo titulom prídelu v prospech D. M., W. Q. X. a T. M. G., H. B. W., v rovnakom podiele. V pkvl.č. 494 poznámka o zabratí tam uvádzaných nehnuteľností nie je uvedená. S poukazom na § 5 zákona č. 215/1919 Zb. z. a n. o zabraní veľkého pozemkového vlastníctva, súd konštatoval, že záborom nadobudol štát právo zabratý majetok prenajímať a prideľovať, avšak z tohto ustanovenia nevyplýva, že v prípade vyznačenia poznámky o zábore a o zamýšľanom prevzatí štátom sa zabratý majetok stal vlastníctvom štátu. Vlastníctvo štátu k nehnuteľnostiam vedeným v pkvl. č. 493 a č. 494 k. ú. L. F. nebolo zapísané ani na základe záborového zákona (zákon č. 215/1919 Zb. z. a n.) ani na základe nariadenie SNR č. 52/1945 Sb. n. Naopak, z výpisov z listov vlastníctva č. XXX Y. XXX O.. Ú. L. F., z obdobia pred prejednaním dedičstva po Alžbete Hervay, rod. Bárcay, teda pred vydaním uznesenia sp. zn. 2D/133/2018 vyplýva, že ako vlastníčka bola vedená právna predchodkyňa žalovanej, po ktorej dedením nadobudla vlastníctvo žalovaná.

6. Vo vzťahu ku konfiškácii nehnuteľnosti podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. konštatoval, že aj keď podľa Rozhodnutia predsedníctva SNR z 11.6.1946 boli splnené podmienky na konfiškáciu u právnej predchodkyne žalovanej, podmienkou vykonania konfiškácie bolo nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia, čo nemal v konaní preukázané, pretože z obsahu predloženej listiny nevyplýva, ktorým osobám bolo doručované. Súčasne súd uviedol, že žalobca nepreukázal osud skonfiškovaných nehnuteľností vedených v pkvl. č. 493 a č. 494 k. ú. Gemerská Panica, a to že v zmysle ustanovení Nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR tieto boli pridelené štátu. Nariadenie č. 104/1945 Sb. n. SNR v ustanovení § 11 uvádzalo subjekty, ktorým bolo možné skonfiškované lesné plochy prideliť a to štátu, lesným družstvám alebo lesným spoločenstvám a hospodársky slabším obciam, výnimočne aj jednotlivcom.

7. Zohľadňujúc vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil dôvodnosť nároku, pretože nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva štátu v čase predchádzajúcom úmrtiu právnej predchodkyne žalovanej B. M. H.. W. N. XX.XX.XXXX, po ktorej nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalovaná dedením podľa uznesenia Okresného súdu Rožňava sp.zn. 2D/133/2018 právoplatného 12. 3. 2019.

8. Súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách konania s prihliadnutím na to, že išlo o konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Náhradu trov konania neúspešnému žalobcovi proti úspešnej žalovanej nepriznal podľa § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. g/, f/, h/ CSP a navrhoval, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel a uložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej. Žalobca v odvolaní zopakoval svoje tvrdenia o nadobudnutí vlastníckeho práva štátom k sporným nehnuteľnostiam poukazujúc na nariadenie SNR č. 52/1945 Sb zo 6.júna 1945 v zmysle § 1 ktorého všetky nadobudnutia nehnuteľností, spadajúcich pod československú pozemkovú reformu, ktoré sa uskutočnili po 1. novembri 1938 na území dočasne okupovanom maďarským štátom, ako aj všetky nadobudnutia príslušenstva týchto nehnuteľností (živý a mŕtvy inventúr a zásobv) dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia sa zrušujú a s výnimkou uvedenou v § 4 obnovuje sa právny stav ku dňu 1. novembra 1938. Podľa § ods.1 uvedeného nariadenia vlastníci, držiteľia a iní užívatelia nehnuteľností (ich zástupcovia) uvedených v §1 sú povinní ohlásiť a náležitým spôsobom preukázať (prídelová listina, kúpnopredajná zmluva, dedičské svedectvo a pod.) svoje práva v každom prípade u národných výborov, prípadne orgánov ustanovených podľa § 6 nariadenia Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 26/1945 Sb.n. SNR, v obvode ktorých nehnuteľnosť leží, a to v prepadnej lehote do 30. septembra 1945, inak nehnuteľnosť stáva sa vlastníctvom štátu a použije sa pre ciele pozemkovej reformy. Za zásadné považoval, že na pkvl. č 493, kat. úz. L. F. je zaznamenaná konfiškačná pečiatka s textom „Konfiškované podľa nariadenia č. 104/45 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/46 Sb. n. SNR pre účely pozemkovej reformy, Podiel pod B -3 č.d. 386/48“. Z uvedeného vyvodzoval, že pokiaľ aj

na pkvl. č. 494 nie je konfiškačná poznámka, vzhľadom na znenie § 1 nariadenia SNR č. 104/1945 Sb, Rozhodnutím Predsedníctva SNR sa všetok majetok právnej predchodkyne žalovanej považoval za skonfiškovaný. O nadobudnutí majetku štátom na základe konfiškácie mali svedčiť aj poznámky o konfiškácii majetku Y. M. H.. W. v pkvl. č. 366 a č. 1 v katastrálnom území Barca.

10. Ako novú dôležitú skutočnosť označil spornosť dedičského konania, na základe ktorého mala nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalovaná, v ktorej veci prebieha trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu. Z uznesenia sp. zn. 2D/133/2018, Dnot 45/2019 z 12.03.2019 o dodatočnom prejednaní dedičstva po poručiťke Y. M. H.. W. A.. XX.X.XXXX, ktorá N. XX.XX.XXXX Q. X. vyplýva, že pokiaľ by nebola žalovaná dedila z dôvodu, že jej otec žil s poručiťkou rok pred jej smrťou v spoločnej domácnosti, majetok by pripadol štátu ako odúmrt'. Interpol na dopyt Okresného riaditeľstva PZ preveroval, či L. H., A..XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, posledne bytom X., P., otec žalovanej, žil s poručiťkou v spoločnej domácnosti pred jej smrťou a táto skutočnosť nebola potvrdená. Naopak boli zistené, že L. H. býval v rokoch 1964 -1966 v obci MAKO v Maďarsku.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospejúc k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho odvolací súd v súlade s § 387 ods.1 CSP potvrdil.

12. Pretože odvolací súd konal o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré rozhodnutie potvrdil, v súlade s § 331 ods. 1 CSP, odvolanie nedoručoval protistrane.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. V zmysle § 329 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

15. Z vyššie uvedeného plynie, že súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vychádza predovšetkým zo skutočností tvrdených navrhovateľom, nie je jeho povinnosťou vykonávať dokazovanie výsluchom sporových strán, ich vyjadreniami či nariadením pojednávania, keď osvedčenie nároku navrhovateľa neodkladného opatrenia i dôvodnosť poskytnutia ochrany touto formou súdneho rozhodnutia vyvodzuje z listinných dôkazov predložených spoločne s návrhom.

16. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, lebo v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonával, a vychádzal z obsahu návrhu a pripojených listín. Z hľadiska skutkových záverov vyplývajúcich z pripojených listín odvolací súd nezistil, aby skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo aby súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak sporová strana oprávnene uplatní nové dôkazné prostriedky za splnenia podmienok upravených § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní), z ktorých vyplynie skutkový stav, ktorý je v zrejmom rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriaci základ napadnutého rozhodnutia, teda je zrejmé, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Vzhľadom na zrýchlený charakter konania o neodkladnom opatrení, prípustnosť nových dôkazov je zužujúco modifikovaná v § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého platí, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. To znamená, že akýkoľvek ďalšie, či nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu skutkového stavu i následné právne posúdenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a ktoré neboli uplatnené v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, nemajú vplyv ani na posúdenie veci odvolacím súdom. Žalovaný v odvolaní ani neuviedol vo väzbe na odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. g/ CSP žiadne novoty, ktoré by preukazovali, že v konaní na súde prvej inštancie bol nesprávne zistený skutkový stav, v dôsledku ktorého došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Súd prvej inštancie pri hodnotení návrhu žalobcu na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúcu právnu úpravu, ktorú však nesprávne interpretoval, čím naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP. Súd napriek správne uvedeným teoretickým východiskám platným pre posudzovanie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sa týmito dôsledne neriadil, pokiaľ nerozlišoval medzi potrebou osvedčenia vlastníckeho práva žalobcu na účely konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a potrebou preukázania vlastníctva, čo je nevyhnuté pre úspech žalobcu až v konaní o veci samej o prípadnom určení vlastníckeho práva. Uvedené pochybenie súdu však nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, keď návrhu žalobcu nebolo možné vyhovieť pre chýbajúce osvedčenie naliehavosti na požadovanej úprave právnych pomerov.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Neodkladné opatrenie za účelom rýchlej úpravy (§ 328 ods. 2 CSP) pomerov strán môže súd nariadiť, len ak je to bezodkladne potrebné alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí jeho navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje v krátkej dobe bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, preto z procesného hľadiska je zásadným obsah samotného návrhu, lebo len z tohto súd pri rozhodovaní môže vychádzať. Nariadené neodkladné opatrenie musí mať vždy vzťah k predmetu sporu, je nevyhnutné, aby z návrhu vyplývali skutočnosti osvedčujúce vysokú mieru pravdepodobnosti chráneného práva, ktorého sa žalobca v konaní dovoláva.

25. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu, uvádzajúc, že „neosvedčil dôvodnosť nároku, pretože nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva štátu“. Uvedený záver vyvodil z chýbajúcich dokladov o doručovaní konfiškačného rozhodnutia, aj keď sám konštatoval, že inak boli splnené podmienky pre konfiškáciu majetku právnej predchodkyne Y. M. H.. W.. Z dôvodu, že súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dokazovanie, na účely osvedčenia nároku žalobcu o tom, že je vlastníkom nehnuteľnosti, postačuje uvedenie takých skutočností, a doloženie takých dôkazov, z ktorých možno s usudzovať s vysokou mierou pravdepodobnosti na existenciu tvrdeného práva, keď posudzovanie ďalších, pre konanie významných skutočností je až predmetom dokazovania vo veci samej. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia môže súd dospieť k názoru, že právo žalobcu, ktorého ochrany sa domáha neexistuje, ktorý záver však môže byť založený len na úplnom vysporiadaní sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami vzťahujúcimi sa k predmetu sporu, a z ich komplexným právnym posúdením, čo je vždy závislé od povahy uplatneného práva. Práve z dôvodu, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia vzhľadom na jeho charakter spravidla chýba úplnosť skutkových zistení, ktoré sú nevyhnuté pre konečné rozhodnutie, súd zohľadňuje len mieru osvedčenia nároku. V prejednávanej veci žalobca osvedčil svoje vlastnícke právo zápsmi v pozemnoknižných vložkách interpretujúc ich v kontexte právnej úpravy vzťahujúcej sa ku konfiškácii sporných nehnuteľností (nariadenie SNR č.52/1945 Sb. zo 6.júna 1945, nariadenie SNR č.104/1945 Sb. z 23.augusta 1945), z ktorej podľa jeho názoru vyplývalo, že štát sa stal vlastníkom nehnuteľností aj napriek možným nedostatkom pri zápise práva v pozemkových knihách. Pokiaľ súd prvej inštancie mienil urobiť akýkoľvek záver o nepreukázaní nároku žalobcu, bolo nevyhnutné, aby sa vysporiadal so skutkovou a právnou argumentáciou žalobcu, že štátu svedčilo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam z titulu zákonnej úpravy, bez ohľadu na zápis v pozemkových knihách, že platnosť konfiškačie majetku právnej predchodkyne žalovanej potvrdzujú zápisy v pozemnoknižných vložkách vzťahujúce sa aj k ďalším nehnuteľnostiam v jej vlastníctve, k čomu sa súd prvej inštancie vôbec nevyjadril. Ak napriek tomu svoj záver založil na chýbajúcich dokladoch o doručovaní, i keď inak považoval podmienky konfiškačie majetku za splnené, zamenil si potrebu osvedčenia vlastníckeho práva žalobcu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, s preukázaním vlastníckeho práva žalobcu v konaní vo veci samej. V prípade, ak vyriešenie sporných otázok závisí od správnej interpretácie právnej úpravy a skutkových zistení, ktorých okruh v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je úplný, je vylúčené, aby súd konštatoval nepreukázanie nároku navrhovateľa neodkladného opatrenia bez toho, aby vyzval navrhovateľa na doplnenie skutočností, ktoré súd hodnotil ako významné, a súčasne bez toho, aby sa komplexne vysporiadal s právnou argumentáciou navrhovateľa. Zohľadňujúc uvedené, odvolací súd považoval na účely konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vlastnícke právo žalobcu za osvedčené predloženými listinnými dôkazmi a obsahom právnej úpravy na podklade ktorej boli listiny vydané. Skutkové a právne otázky, či rozhodnutia orgánov, zápisy v pozemkových knihách, spĺňali všetky formálne náležitosti a skutočne aj mali za následok nadobudnutie vlastníckeho práva pre štát, spadá do dokazovania v konaní vo veci samej.

26. Samotné osvedčenie práva žalobcu, ktorého ochrany sa v konaní domáha, však nie je dôvodom na neodkladnú úpravu právnych pomerov. Nevyhnutným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je taktiež uvedenie skutočností osvedčujúcich prvok naliehavosti pri úprave právnych pomerov strán neodkladným opatrením. Prípadný nárok, tvrdený a preukazovaný žalobcom v konaní vo veci samej, môže odôvodňovať potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; tú si však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia navrhovateľom tvrdená a osvedčená skutočnosť, odôvodňujúca záver, že neodkladná úprava neznesie odklad, lebo bez nej navrhovateľ utrpí na právach.

27. Naliehavosť na neodkladnej úprave právnych pomerov žalobca odôvodňuje obavami, že žalovaná nehnuteľnosť predá tretím osobám, ktoré žalobcu so záujmom o kúpu nehnuteľnosti už kontaktovali, alebo že ich zaťažú právami tretích osôb, resp., že môže dôjsť k zmene obhospodarovateľa dotknutých lesných nehnuteľností. Z vyjadrení žalobcu a pripojených listín vyplýva, že so subjektami, ktoré prejavili záujem o nakladanie s nehnuteľnosťami komunikoval a informoval ich o spornom vlastníckom práve žalovanej. Podľa ide o tvrdené vlastnícke práva žalobcu, z výpisov z LV č. XXX Y. Č.. XXX, O.. Ú. L. F., vyhotovených na základe údajov z pkvl. č. 493 a č. 494 štát nebol zapísaný ako vlastníkom nehnuteľností, svedčilo mu iba právo správy nehnuteľnosti evidované pre Slovenský pozemkový fond. V konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (zákon č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom), podľa rozhodnutia katastrálneho úradu o registri

obnovenej evidencii pozemkov ROEP 87/97-2000, bolo zapísané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na LV č. XXX v podiele 1/1 pre Y. M. H.. W. (P.Š.) na základe údajov z pkvl. 494 titulom dedičského rozhodnutia z 20.5.1919 č.463, skutočnej držby z 26.11.1937, a na LV č. XXX na základe údajov z pkvl. č. 493 vlastnícke právo pre M. D. a Y. M. H.. W. (P.Š.) u každého v podiele 1/2 titulom prídeltu na základe rozhodnutia zo 17.6.1941 č. 25478/1940. Slovenský pozemkový fond bol zapísaný ako správca týchto nehnuteľností neznámych vlastníkov, obdobné práva k nehnuteľnostiam má správca lesných pozemkov (§13 zákon č. 180/1995 Z.z., § 2 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch). Žalobcovi teda v zmysle zápisov v evidencii nehnuteľnosti na listoch vlastníctva nesvedčilo vlastnícke právo, ktorý stav bol dlhodobý, a pokiaľ žalobca vychádzal zo stanoviska, že v skutočnosti má byť zapísaný ako vlastník nehnuteľností, nevykonal žiadne úkony na ochranu svojho vlastníckeho práva v zmysle zásady „práva patria bdelym“. Za uvedenej situácie zápis dedičského rozhodnutia 2D/133/2018 zo dňa 12.3.2019 po zosnulej pozemnoknižnej vlastníčke do evidencie nehnuteľnosti, nemožno považovať za úkon, ktorý si vyžaduje bezodkladný zásah súdu, ak niekoľko desaťročí žalobca stav evidencie nehnuteľnosti neriešil.

28. Zatiaľ čo žalobca len odvodzuje svoje vlastnícke práva od splnenia podmienok konfiškácie majetku Y.W. M. H.. W. (P.Š.), žalovaná má svoje vlastnícke právo založené právoplatným rozhodnutím o nadobudnutí dedičstva po pôvodnej pozemnoknižnej vlastníčke. Napriek spornosti vlastníckeho práva, žalobca neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali danú situáciu riešiť neodkladným opatrením absolútne vylučujúcim žalovanú z výkonu jej vlastníckych práv. Takýmito okolnosťami nie je ani vedenie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu v súvislosti s dedičským konaním, ktoré síce vytvára pochybnosti o platnom nadobudnutí vlastníckych práv žalovanou, nerieši však otázku vlastníctva žalobcu, založenú na skonfiškovaní nehnuteľnosti, ani aktuálne neosvedčuje naliehavosť neodkladnej úpravy právnych pomerov. Z vyjadrení žalobcu nevyplýva, aby žalovaná alebo ktorákoľvek tretia osoba ňou splnomocnená bránila žalobcovi vo výkone jeho práv, alebo mala záujem realizovať úkony smerujúce k výkonu práv poľovníctva, či ťažby dreva. Vo vzťahu ku konaniu tretích osôb je zrejmé, že po informovaní žalobcom o spornosti vlastníckeho práva žalovanej, nepristúpili k odkúpeniu, či užívaniu nehnuteľnosti a žalobcovi svedčí tiež ochrana podľa § 228 ods. 2 CSP podľa ktorého, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Ak žalobca bude iniciovať konanie vo veci samej o určení svojho vlastníckeho práva, vyhovenie takej žalobe by zaviazovalo aj akéhokoľvek ďalšieho nadobúdateľa nehnuteľnosti, pri splnení podmienky § 228 ods.2 CSP. Pre prípad uplatnenia práv žalobou vo veci samej nie je vylúčené poskytnutie súdnej ochrany neodkladným opatrením, ktoré však nemôže byť založené len na zanedbaní správy vlastných záležitostí, či popieraní práv toho, kto je ako vlastník v evidencii nehnuteľností zapísaný. Neodkladná úprava právnych pomerov musí byť odôvodnená vo väzbe na konanie subjektu, ktorého vlastnícke práva budú dôvodne spochybnené, a ktoré konanie smeruje k závažným a ťažko napravitelným zmenám v spôsobe a rozsahu užívania veci, ku negatívnym kvalitatívnym zmenám veci, k vzniku neopodstatnených záväzkov voči tretím osobám a obdobným neželaným výsledkom, ktorých hrozba vzniku musí byť celkom zjavná, nie iba predpokladaná.

29. Z dôvodu absencie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia vecne správne súd prvej inštancie rozhodol, pokiaľ návrh žalobcu zamietol. Správne sú tiež závery súdu prvej inštancie týkajúce sa rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zohľadňujúce procesnú zodpovednosť za výsledok sporu.

30. Pretože prejednávané neodkladné opatrenie má povahu rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí, odvolací súd rozhodol tiež o náhrade trov odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ v konaní nebol úspešný, proti strane nevznikli žiadne trovy konania, preto odvolací súd náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).